

THE LITHUANIAN DAILY "LAISVĖ"

Published by Lithuanian Co-operative Publishing Society, Inc. Every day, except Sunday, at 46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

APŽVALGA

DABAR IR PATYS PRISIPAŽIŠTA.

Kada mes sakėme, kad socialdemokratai pagelbėjo įsisteigti ir įsigalėti dabartinei Bulgarijos fašistų valdžiai, tai "N." ir "K." baisiai ant mūsų pyko ir visai iškolijo. Bet rugsėjo 4 d. "Naujienos" pačios pripažįsta, kad mes nuolat sakėme apie Bulgarijos socialistus. Klausykite:

Kai sukilėliai (fašistai—"L." Red.) pastatė valdžion profesorių Zankovą, tai jisai kreipėsi į demokratines partijas, prašydamas jų paramos. Tuomet susidarė "demokratinio susitarimo" blokas, į kurį įėjo ir Bulgarijos socialdemokratai.

Vadinasi, už visus Zankovo valdžios krūvinius darbus ima atsakomybę ir Bulgarijos socialdemokratai.

Beje, tą pačią dieną "N." labai verkia, kad komunistai nuskriaudę brolius lietuvius socialistus, kurių gal nė pusės tuzino nebėliko visoje Amerikoje. Istikrųjų ir yra ko verkti, nes Grigo-Michelinis kromėlis amžinai nusmuko lietuvių darbininkų akyse.

JŲ DŽIAUGSMAS.

Kalbėdami apie įvairias srioves lietuvių išeivijoje, mes aną dieną pastebėjome, kad klerikalai turi daugiausia pasekėjų, o paskui, iš eilės, seka komunistų sriovė. Bostono špitolininkų organas "Darbininkas", rugsėjo 5 d., apsidžiaugia tuomi mūsų pasakymu ir šurkina: Motote, ir bolševikai pripažįsta, kad "katalikai škaičiumi viršija visas kitas srioves."

Tiesa, klerikalai sudaro skaitlingiausią sriovę, t. y., kunigai turi dar labai daug pasekėjų tarp lietuvių, bet tas tik parodo, kad darbininkaiška apšvieta tebėra neužkariavus didžiosios Amerikos lietuvių. Tie, kurie tebeseka įsikibę klebonų skverno, tebeklaidžioja tamsybėje. Vadinasi, komunistams reikia dar su didesniu pasiryžimu darbuotis, kad ištraukti tą armiją darbininkų iš po įtakos tamsybės apaštalu.

LIAUDININKAI TAIP PAT LABAI BIJO KOMUNISTŲ.

Neturėtų taip šokinėti tautininkai, kuomet mes nurodome, kad jie eina išvien su klerikalais prieš Lietuvos darbininkus, nes tas tikra tiesa. Pavyzdžiui, jų sėbrai Lietuvoje, liaudininkai, nė kiek nemažiau bijo įsigalėjimo komunistų, kaip ir juodieji klerikalai. "Lietuvos Žinios", rugpj. 20 d., rašo ilgą straipsnį apie "bolševizmo ugdymą" ir labai gailiai verkia dėl to, kad komunistai visur įsigali. O tai esančios kaltos konservatyviškos valdžios Anglijoje ir Francijoje. Girdi, "represijos šiuo atžvilgiu negelbsti. Bolševizmą gimdo tam tikros politinės ir ekonominės sąlygos."

Mes irgi sakome, kad jokios represijos nesulaukys eigos proletarinės revoliucijos, kurios priešakyje stovi pasaulio komunistai.

TAI NE JŲSU REIKALAS.

Mensėvikų spauda kad jau džiaugiasi, tai džiaugiasi

delei Amerikos Darbininkų (Komunistų) Partijoje buvusių frakcinių ginčų. Mes jiems atsakome trumpai: Nekiškite nosies, kur nereikia. Jūsų džiaugsmas yra visai tuščias. Jūsų troškimas, kad Darbininkų Partija suskiltų ir tuomi susilpnėtų, neišsipildė ir neišsipildys.

Nė viena komunistų partija nėra liuosa nuo vidujinių ginčų. O priežastis tame, kad komunistinės partijos uoliai darbuojasi proletariato masėse ir tuo būdu negalime net nė norėti, kad visados ir visais klausimais viešpatautų tarpe visų narių vienodos nuomonės ir vienodi supratimai. Pasirodo skirtingumas nuomonės tam tikrais pamatiniais klausimais ir iškyla ginčai prieš partijos suvažiavimą. Tie skirtumai būna išdiskusuojami spaudoje ir narių susirinkimuose. Paskui konvencija padaro atatinamus tarimus ir visi komunistai vėl stoja prie rimto, sutartino darbo. Taip yra ir su ginčiais Darbininkų Partijoje. Prieš konvenciją turėjome ginčų. Šiandien, po konvencijos, kiekvienas komunistas, nežiūrint kuriai grupei jisai pirmiau pritarė, vėl su didžiausiu revoliuciniu entuziazmu stoja darban.

Reikia atsiminti, kad ne visi uolūs šlavimai eina partijos sveikatai. Kiti šlavimai ir visai gali partiją suardyt. Nedarbiškus narius reikia neštuoti, o darbuoto mokint, o neturtus leninizmo reikia leninizmu mokint. Šluot gi iš partijos reikia tik tuos, kurių veikimas aiškiai žalingas ir nėra vilties, kad jis pasitaisytu. Be to, neužmirškime, kad visa ADP—tai jaunutė partija, kuri dar silpnai stovi ant kojų, dar perdėm šūri nemažai ydų. Taigi su šlavimu dar atsargiau reikia elgtis.

PARDUODA LIETUVĄ LENKAMS

Lietuvos Komunistų Partijos Atsisaukimas.

Draugai darbininkai, kareiviai! Darbo inteligentija, valstiečiai! Budėkite! Kademų valdžią atsikvietę Lietuvon Lenkų atstovai Novaciūnki. Sačharinickas Purickis-Vygandas derėjosi su juo dėl suženijimo Lietuvos su Lenkija. Ministeris pirm. Petrusis važinėjo į Palangą tartis su Lenkų atstovu Bobianskiu.

Kademi mat, kad darbininkai, valstiečiai, inteligentija vis griežčiau nusistato prieš jų smurto politiką. Jie jaučia, kad besėdį valdžios paskutines dienas. Norėdami žūt būt ir toliau jodinėti ant žmonių sprando, — jie šaukiasi sau pagelbon Lenkus grobuonius. Jie gatavi Lenkams visai atiduoti Vėliniją; jie gatavi Lietuvos darbo jaunimą pasiųsti į karą prieš Sovietų Rusijos darbininkus ir prieš Vokietiją — guldyti galvas už Lenkų dvarininkus, kad tik Lenkija padėtų kademams spekuliantams išsilaikyti valdžioj, kad tik Lenkai dvarininkai padėtų galutinai užgniaužti darbininkų judėjimą Lietuvoj.

Bet tai jiems nepavyks! Pakelkime griežto protesto balsą! Reikalaukime tuoj nutraukti šerybas su Lenkija. Reikalaukime paleist juodasimčių Seimą ir paskirti naujus rinkimus. Šalin juodašimčių kademų valdžią! Šalin sąjungą su ponu Lenkija! Tegyvuoja darbininkų ir valstiečių valdžią! Lietuvos Komunistų Partijos Centro Komitetas.

MANO PASTABOS

Per Skelbimus Jieško Žmonų. Drg. Svieto Pareiga tyčiojasi "Laisvė" (No. 188) iš "jau-nikaicių", ką per skelbimus laikraščiuose giriasi įvairių kalbų žinojimu, kad lengviau sumedžiot sau žmoną. O man gi rodosi, kad "Laisvė" ir "Vilnis" visai turėtų neprimti tokios rūšies skelbimų.

Argi Ištenka Šluotos?

J. Elinskis žada imt šluotą tiems, kurie ateis pas jį kolektuot dolerijų buržuazinės Lietuvos rėnimui. Geriau būtų, kad J. Elinskis ir pats remtų ir kitus ragintų remt tuos, kuriems rūpi pašalinti buržuazinę Lietuvą, kad vieton jos įkūrus darbininkų ir valstiečių Lietuvą.

Tai Ne Vaistas.

Drg. J. Buivydas nurodo, kad palaidumo išgydymui ADP eilėse reikia imti "iš partijos šlavimo netikusiu elementu".

Reikia atsiminti, kad ne visi uolūs šlavimai eina partijos sveikatai. Kiti šlavimai ir visai gali partiją suardyt. Nedarbiškus narius reikia neštuoti, o darbuoto mokint, o neturtus leninizmo reikia leninizmu mokint. Šluot gi iš partijos reikia tik tuos, kurių veikimas aiškiai žalingas ir nėra vilties, kad jis pasitaisytu. Be to, neužmirškime, kad visa ADP—tai jaunutė partija, kuri dar silpnai stovi ant kojų, dar perdėm šūri nemažai ydų. Taigi su šlavimu dar atsargiau reikia elgtis.

Nesveikats Apsireiškimas.

Is d.J. Buivydo pastabų ("Laisvės" No. 190) matyt, kad ADP eilėse yra nusistatymo prieš visus inteligentus. Tai nesveikats nusistatymas. Tiesa, inteligentai darbininkų partijoj labai lengvai nusvyra. Tačiau dažnai nuslysta ir darbininkai. Antra, negerai, jei kokioj partijoj visos vadovavimas priklausio vien inteligentams. Intelligentai partijoj turi būt pastatyti savo vietoj. O vartyt reikia vien žalingai veikiančius inteligentus.

Ar Ne Perdaug?

Drg. J. Buivydas rašo ("L." No. 190): "Jeigu visoki skirz-tymaisi šeimynose mažina komunistų intaką darbininkuose, tai mes turim prieš tai kovoti." Pas rusus yra priežodis: "Jesii by da kaby, da vo rtu rosli gri-by, to byl by ne rot, a okorod." ("Jei burnoj augty grybai, tai būtų tenai ne burna, o daržas.")

Drg. J. B. pradeda savo tvirtinimą nuo "jeigu", bet pas jį nėra davinių, kad tas "jeigu" tikrai yra. Tiesa, kiek augščiau d. J. B. sako: "Bet aš turiu patyrimo, iš paprastų fabriko darbininkų, kad jie tos buržuazinės doros prisilaiko."

Kokia ta dora? Tai ta, kad "turi gyventi moteris ir su blogiausiu vyrų arba vyras — su blogiausia moteria." Ir išei-na, pasak J. B., štai kas: kadangi darbininkų dalis prisilaiko buržuazinės doros, tai ir komunistai turi jos laikytis, kad nemazėtų jų intaka. Bet, mel-džiamašis, juk tai uodegavimo taktika, tik karikatūringiausioj jos formoj. Ir su tokiu uodegavimu, kartų galima prielit prie štai ko: jei nepartiniai darbininkai eina į bažnyčią, tai ir komunistai turi eiti, kad nenu-stot intakos.

Tautininkų Dome.

Tulas J.—as "Lietuvos Žinių" No. 184 rašo: "Kas iš to, jeigu Cemberėlnai (Chamberlainai) organizuos visokią fantastiškas Europos sąjungas prieš bolševikus. Tuo bolševika nepugalės. Reikia valstybių vidų pašalinti visa tai, kas ugdo piliečių nepasitenkinimą ir atima jiems viltį geruocju pagerinti savo padėtį."

Šie J.—o žodžiai turi dvi pu-ses: pirmoji pripažįsta Angli-jos kampaniją prieš SSSR ir bolševikus, su nurodymu, kad toji kampanija pasisekimo ne-turės. Antroji pusė rodo, kad bolševizma gimdo piliečių ne-pasitenkinimas. Pasak J.—o, gana pašalinti nepasitenkinimą, kaip bolševizmas išnyktų. Bet kaip pašalinti nepasitenkinimą liaudininkų šluai nesuge-ba parodyt. Mat, tuomet prie-sieiti pasisakyt, kad reikia pašalinti kapitalistinį surėdymą.

kuriame glūdi to nepasitenki-nimo priežastys. Laukiam, ką tuo klausimu pasakys Amerikos tautininkai iš "Tėvynės". Z. A.

LAISKAS IS LIETUVOS

Apie Kalėjimus ir Kalinius

Buves kalinys Panevėžio kalėjimo M. L. rašo iš Lietuvos į Ameriką savo draugui P. K—ui, gyvenančiam Lewistone, Me.:

Geras Drauge! Rašau jums šį laišką nežinodamas, ar gausite jį ar ne: Jūs man rašėte laišką būnant man kalėjime. Tikrai, aš didesnio smagumo neturėjau, kaip gavęs skaitytį jūsų nuosirdų laišką. Tada aš tikrai sakiau, kad yra pasaulyje žmonių, kurie mus supranta ir atjaucia. Kalėjime buvo daug areštuotų žmonių, ir aš visiems skaičiau jūsų laišką. Kaip išėjau iš kalėjimo, aš jum negalėjau rašyt, nes neturėjau savo pastovaus adreso. Iš mokyklos (gimnazijos) mane paliuosavo, ir aš turėjau bastytis po visą Lietuvą, įjėskodamas darbo. Ant galo, gavau mokytojaut viename kaime pradžios mokykloj.

Gal žinai, už ką aš sėdėjau kalėjime? Už tai, kad buvau pastatytas darbininkų profesinės sąjungos kandidatu į seimą. Visus darbininkų kuopynarius suareštavo ir traukė atsakomybėn.

Išlaikius 9 mėnesius mane kalėjime, paliuosavo už 500 litų užstato (kaucijos). Bet byla dar nebaigta ir aš neseniai gavau kaltinamąjį aktą iš kariuomenės teismo. Bus teisiama 92 žmonės už agitaciją, už prigulėjimą prie komunistų ir tt. Mane kaltina už kandidatūrą į seimą. Nežinia, kada bus teismas. Jei nukaltins, tai ir vėl reikės pūti kalėjime.

Dabar kunigai stato savo žmones į kandidatus, ir kariesiems Lietuvoj vietos nebus. Ką darysi? Dabar jų valia Lietuvoj. Darbininkų padėtis dabar aperyktina: visur didelė bedarbė; ūkininkai ir tie dejuoja; o inteligentams dabar reikia eit į kleboniją ir bučiuot rankas kunigams.

Jūs, amerikiečiai, esate lamingesni už Lietuvos žmones; galite nors laisviau kvėpuoti. Aš irgi norėčiau būti Amerikoj, bet negalima jos pasiekt. O čia, Lietuvoj, rankos ir kojos suvaržytos, nieko negalima veikti.

Dauguma žymesnių darbininkų ir dabar tebesėdi kalėjimuose. Jums gal žingeidu, kaip aš buvau kalėjime? Iš pradžios jaučiausi neblogai, galima buvo skaityt ir rašyt. Buvo Panevėžy daug politinių kalinių. Aš pasidariau jų mokytojas ir mokinau darbininkus rašyt ir skačiuot ir kitų dalykų. Maisto pakakdavo todėl, kad gaudavome iš šalies nuo darbininkų.

Kalėjime yra ir bažnyčia, bet politiniai ten neidavo. Yra ir senų darbininkų, kurie po penkis ir daugiau metų sėdi kalėjime; yra ir lenkų, areštuotų už lenkišką politiką.

Prie kriminalių kalinių mus neprileisdavo, bijodami, kad politiniai nesukurstytu jų kriminalistų. Dauguma politinių tai vis darbininkai, kaltinami komunistizme.

Visi trokšta laisvės. Kai mane išleido iš kalėjimo, iš-karto aš pasijutau kaip kitame pasaulyje esąs. Bet ir dabar nesiliauja mane sekioje.

Taigi ir galvojam su savo senu tėvu, kas bus Lietuvoj toliau. Ateina rinkimai į seimą, bet jei laimės kunigai, tai jie dar labiau pakels savo keteras ir bus dar blogiau.

Daugelis darbininkų kovotojų savo gyvastis jau padėjo, daugelis už kalėjimo sienų pūsta per kiek metų, ir nesimažo dar galo. Bet ateis diena, o gal neužilgo, kad subyrės ir Lietuvos juodasai klerikalizmas taip, kaip subyrėjo caras Mikė su savo visais pasekėjais.

Draugai, kuo daugiausia rąkykite iš dirbtuvių, kasyklų ir fabriku. "Laisvė" yra darbininkų laikraštis. Tokie dalykai labiausiai ir rūpi jos skaitytojams.

JUOKAI NE JUOKAI

Tu Jai Pasakyk.

Nuėjo vyras pas daktarą ir sisklausti, ar nėra kokių ligų, kad kažin kas tai jo neris pradėjo jau nebepradėti. DAKTARAS (paklaustas vyro): Tai nėra nieko, jinguo jos sveikatai. Pasakyk jai, kad nesirūpint; tai ženklas jos susenėjimo.

VYRAS: Ne, daktare, aš ją čia atsiūsiu, tu pats pasakyk. Jeigu aš ją pasakyčiau, kad ji sensta, tai man šis nudraskytų.

Tegul Bolševikai Palaukia

Amerikos kapitalistai, praplėšę pinigų per karą, dabai juos skolina buožių valdžios gelžkelius ir fabrikus pastatyt už paskolintus pinigus, o darys sau biznį. O jeigu bus nebus, tai buožių valdžios lektuos iš žmonių ir mokėsi lintojams dividendus (palūnas) ir procentus. Tegul bolševikai palaukia, kol buožės viską skolina ir patys del savęs išsija.

Atrodo, jóg kaip tik tu buožių valdžios ir daro. Jóg su laiku paims joms ir teros, bolševikai ir pasiu-nims uodegas mezgėli. Kart poneliai, prisipilę iš darbininkų ir valstiečių, nepasprukti užsienin, tie bus versti atiduot darbininkų valstybei savo grobius. Bolševikai pasakys: dabar vykenteik, kaip jūs dievas pasakė: iš darbo ir prakalduona valgysite, o ne iš žmonių apiplėšimo.

Pusė Zemačio, Pusė Augštaičio.

Mano motina yra Zemačio tėvas augštaičis. Nuo mažų iki piemenėlio aš tembebu kalbėt vien tik pasabaišius. Maitiška kalba, ale, klabė ganyti ir užteko. Bet kiti žmonės iš mano kalbos pradėjo juoktis, tai ėmiau kalbėti kitiškiškai. Vėliau, pramokėsius lius žodžius lenkiškai, ėmiau šiau juos su lietuviškais ir pradėjau kalbėti džiūkiškai. Taip darė ir žydų-krikščionis dienas. Juk ir jis per septynias dienas sutvėrė viską ir taip o šilo, kad septina diena ėmė si išsėtis. Astunla gr dievė neturėjo ką daryti, tai ėmė šyti kalbas. Jeigu taip, tai del džiūki negali maišyti lietuvių, lenkų, rusų ir kitokias kalbas ir sudaryti vieng iš jų. Aš niekuomet nekaltinu juos, tai, o ypatingai tu džiūki, rie arti "Laisvės" gyvena.

Plymouth, Pa.

Cia kitokių išdirbysčių ir nėra, kaip tik anglių kasybos, todėl paskelbus amerikiečių streiką, veik vis darbininkai streikuoja. Dabar darbininkams jau nereikia anksti kelti ir bėgti į kasyklas, nes gali ramiai pamiegoti, tuvių švilpnės tyli. Tik kintiečių varpai skamba, man duoda darbininkams, man. Apie streiką eina visokių sakų. Vieni pasakoja, kad streikas bus labai ilgas, bet kitas, greital užsibačius, bet niekas nežino, kaip išsija.

Nors streikas paskelbė darbininkams gali būti kova, vienok yra tokiu, kiekio nepaiso, girtuokliai, parėję namo giri, keliai, su savo šeimynomis. Vieni parapijonas, senovės žmogės per visą dieną, namo ėjo ir pradėjo mesti savo terj. Vaikai, matydami, tėvas nekaltai musa močia, rokei jį apdaužė ir iš stobė mokė laukian. Dabar, kas gelis vaikščioja su juodašimtiniais.

Man' rodosi, kad dabar streikas, koda darbininkų darbo galima būtų paraklabas. Juk kalbėjau, kad darsi ant vietos, tai d. P. ir gal iš to būtų neturėsi sekmių. Vejo Vėjas.

PASIK... Tegut... Jona... priezdis... versiu... haubsi... Jona... —O k... rejai pas... —Dar... zai, tik... ir klaus... laikiau... Priežast... visados... ai su kat... kas iš to... mosi taip... kad tu i... —Lab... kunige... dievu as... vau, nes... bei nėra... bleku no... —Die... lai tu j... —Bet... —Nos... tau. Tas... kirtum... ar nema... —Kai... šiau juos... —Nu... vis tiek... ar nema... —Bet... jais yr... jis jo i... —Die... pasta... —Ir... ausiu... lapt... apie jį... galams... kius n... —Aš... tu ir s... supras... kartus... jog ap... mes vi... tojo ra... —Jog di... —kas... un... M... su... u... u... ri... —ka... —gi... —parak... raštu... hus, ir... ki... gus... tikėt... apie... kad... —prody...

PASIKALBĖJIMAS DARBININKO SU KUNIGU.

sus darbininkus? Mes pasmerkiamė klerikalus būdus, bet anaipol' ne visus lietuvius. Taip ir su žydais: Jų buvo ir yra visokių, gerų ir blogų, tai yra, darbininkų ir išnaudotojų. Su pastaraisiais komunistai kovoja, o pirmuosius kviečia prie susipratimo. Bet jūs, kunige, mano supratimu, tai neturėtumėte pykti ant žydų, nes pats Kristus buvo žydas ir jeigu jo nebūtų nukryžiuvoję, tai jūs neturėtumėte dabar iš ko biznį daryti? —O kokį biznį, Jonai, aš iš Kristaus darau? —Nagi pardavinėji tą pasakišką Kristų tamsiems žmonėms ir didelius pinigų nuo jų lupi. Tai biznis, ar ne? —Sudiev, Jonai, ba tu visai pagedai šiandien. —Gali keliaut, sveikas.

DARBININKŲ SVEIKATA

DR. J. J. KASKIAVICIUS

KAS DARYT, KAI MIEGAS NEIMA?

(Tęsa)

Štai ką patarčiau kiekvienam pamėginti. Dalykėlis tai visai lengvas, o labai daug padeda ramiau ir ilgiau miegoti, kad ir netaip palankiose sąlygose. Pasidarykit sau ausim kamštukus ir akim uždangas ir vartokite jas kasnak, gult eidami, o persitūkrinte, kaip žymiai tai padeda jūsų miegui. Ir štai kodėl. Iš visų įspūdių — įspūdziai, kurie užgauna ausį ir kurie paliečia akį, už vis greičiau sujudina smegenis ir išbūdina žmogų iš miegu. Ažnot vartojus kokius migdomus vaistus, kurie paprastai su mažina nervų jautrumą, sumažina pajautų smarkumą, vėly griebkitės nekaltų, mechaninių priemonių, kurios jums nieko bloga nedaro, o savo tikslą vis tiksliai pasiekia. Pasidarykit, suraiykit standžiai iš medvilnės (vatos) du pailgu kamštukų, sulgy mažojo piršto galo didumo ir storumo. Tuodu kamštukų turėtų kaip tik tiktį jūsų ausų išoriniams kanalams. Bet juodu taip sau ausysna įsikimšę, daug ka neatsiekit, nes tie kamštukai nėra da pakankamai standūs, nėra pakankamai sąlydūs, ir bile koksi bildėsis lengvai ausies būgnelius (plėvės, barabanėlius) paliečia, daeina pro didokus kad ir standžiai suspaustus medvilnės tarpelius. Kad patobulins tuos kamštukus, pašildykite ant ugnies ir ištarpinkite pasiėmę šaukštan vazelinus ir įmeskite į tą karštą aliejų tuodu medvilniniu kamštuku. Kada įjiedu gerai prisigėrė ir persisunkė perdm taja tarpinta vazelina, tai adatėlės arba ilgesnės sagos (špilkos) galu išimkit tuodu vazelinuotu kamštuku ir padėkit vėsioj vietoj ant popierio gabalėlio, — tegu! ataušta. Už poros minučių ausims kamštukai jau ir gatavi. Galima navišium kiek jie apšluotyti lupatėle, kad nuėmus vazelinus perviršį. O maskui jau galite į ausis įsikišti tuodu kamštuku ir gult eiti. Jūs jausitės, lyg apkurte dalinai. Girdėt smarkešnį balse girdėsite, bet silbnesni garsai nebeįjėgs jums ausų užgauti ir neįtruktvs miegu. Ir užmiėtkor kas greičiau tuo būdu užmiėsite, jei tik žinoma nebus kokių dvasinių, psikinių kliučių (rūpesčio, baimės, kokio sujudimo), bet apie tai — kiek vėliau.

medvilninio) rūbo, iš kokios juodos lupatėlės bei atkarpos pasidarykit sau lyg kokius akinus. Sudėkit tą juoda rūbelį dvilinką ar trilinką ir iškirpkit iš jo lyg akinių panašumą, tik žymiai didesnį, kad galėtų jis uždengti abi aki. Pasidarys du pailgu ar apskriciū skritulėliu, sujungtu siauresniu tarpeiliu, kuris tinka nosies pašakniui. Iš kraštų tu skritulėliu prisisiūkit po siaurą lyg kilpą, kad būtų galima už ausų užsikabinti. Pamėginkit, ar nėra tie naktiniai akiniai permaži ar uždengia jie atitinkamai šviesą, ar jaučiasi, juos užsidėjus, gana tamsu. Jei taip, tai atsiulėkit akinių kraštus aplinkui, kad standžiaue būtų, kad būtų iš kraštų lyg kokie rėmai (ramčiai), — ir jūsų kaukė bei maska gatava. (Dar bus)

Organizuot Jaunimą

Kovai už pagerinimą būvio būtina reikalinga organizuoti ir ekonomines ir politines darbininkų klases organizacijas ne vien tik sukurti jų ausų išoriniams kanalams. Bet juodu taip sau ausysna įsikimšę, daug ka neatsiekit, nes tie kamštukai nėra da pakankamai standūs, nėra pakankamai sąlydūs, ir bile koksi bildėsis lengvai ausies būgnelius (plėvės, barabanėlius) paliečia, daeina pro didokus kad ir standžiai suspaustus medvilnės tarpelius. Kad patobulins tuos kamštukus, pašildykite ant ugnies ir ištarpinkite pasiėmę šaukštan vazelinus ir įmeskite į tą karštą aliejų tuodu medvilniniu kamštuku. Kada įjiedu gerai prisigėrė ir persisunkė perdm taja tarpinta vazelina, tai adatėlės arba ilgesnės sagos (špilkos) galu išimkit tuodu vazelinuotu kamštuku ir padėkit vėsioj vietoj ant popierio gabalėlio, — tegu! ataušta. Už poros minučių ausims kamštukai jau ir gatavi. Galima navišium kiek jie apšluotyti lupatėle, kad nuėmus vazelinus perviršį. O maskui jau galite į ausis įsikišti tuodu kamštuku ir gult eiti. Jūs jausitės, lyg apkurte dalinai. Girdėt smarkešnį balse girdėsite, bet silbnesni garsai nebeįjėgs jums ausų užgauti ir neįtruktvs miegu. Ir užmiėtkor kas greičiau tuo būdu užmiėsite, jei tik žinoma nebus kokių dvasinių, psikinių kliučių (rūpesčio, baimės, kokio sujudimo), bet apie tai — kiek vėliau.

Tai taip, vadinas, su ausim. O kai del akių, tai štai kaip jums, draugučiai, rekomenduojau padaryt. Pasiimkit ir iš juodo (šilkinio ar

Darbininkų Partijos Persiorganizavimas

Darbininkų Partijos organizacijos forma tai yra liekana socialistinės partijos, kurios vyriausias tikslas — laimėjimas rinkimuose valdviečių. Komunistinė partija gi turi kitoki tikslą, būtent laimėti darbininkų masės proletarinei revoliucijai. Savaimė aišku, kad tie skirtingi tikslai reikalauja skirtingų organizacijų. Neuztenka to, kad Komunistų Partijos dvasia ir darbai yra revoliuciniai, o socialistų partijos reformistiniai. Apart to, reikia dar ir taip subudavotos partinės masinos, jog būtų galima kuolengviausiai ir kuopasekin-giausiai prieti prie darbo masių ir paskleisti tarpe jų komunistinės propagandos ir agitacijos. Tai kur gi geriausia susisiekti su darbininkų masėmis? Kiekvienas, be abejonės, tuojaus atsakys, jog dirbtuvėse, ten, kur darbininkai desėtlais, šimtais ir tūkstančiais dirba. Ten dirba ir komunistai, nes jie yra tokie pat darbininkai. Būtent dirbtuvėse, tarpe darbininkų masių, ir tegali būti pasekin-giausias komunistinis darbas.

bet ar mūsų Partija dabar veikia ka nors dirbtuvėse tarp darbininkų? Labai maži. O todėl, kad komunistai dirbtuvėse yra nesusiorganizavę, labai tankiai kits kito neįpažįsta. Paimkime bile Darbininkų Partijos kuopą. Ar jos susirinkimuose yra svarstoma, kaip toj ir toj dirbtuvėj darbininkai dirba, kas juos daugiausia apsunkina, kuom jie daugiausia nepasitenkinę, koks jų ūpas, ar jie organizuoti į unija ir tt.? Ne. Kuopa visai nė nežino, kiek ir kokios dirbtuvės toje teritorijoje randasi. Jokių rekorų janki neturi apie darbininkų padėjtį įvairiose dirbtuvėse! Jos susirinkimuose laikas praleidžiama apkalbėjimams įvairių menkų kuopos bėgavieji reikalėlių ir šiaip įvairiems tarpasavinims ginčams. Dabar pažiūrėkime į antra pusę šio Partijos organizacijos klausimo. Daleiskime, kad vietoj teritorinės komunistų kuopės, gyvuoja dirbtuvėj kuopelė. Štai rūbisiuuykla arba audinỹcia. Jeje dirba dvidešimt bei simtas darbininkų. Ten randasi trys ar keturi komunistai. Jie ir sudaro dirbtuvės kuopelę arba branduolį. Jie laiko reguliarius susirinkimus.

Argi ne aišku, kad tuose susirinkimuose jie, naturaliai, apdiskusuos ir aptars tos dirbtuvės darbininkų reikalus ir įieskoks būdų, kaip pasiekti tuos darbininkus su komunistine propaganda ir agitacija? Tame ir glūdi visa paslaptis komunistinės partijos naujos organizacijos formos: pirmu sykiu komunistai veikia organizuotai ir sutartinai tenai, kur darbininkai skaitlingiausiai susirenka, kur jie dirba ir praktuoja. Pirmu sykiu komunistai tampriai susiriša su masėmis. Pirmu sykiu Komunistų Partija susidžia savo šaknis į tas mases ir gyvena jų gyvenimu.

Jau kelinti metai mes kalbame apie persiorganizavimą nuo teritoriniu, nuo darbo masių atitraukų kuopų į dirbtuvijų branduolius, bet jokin žinšnis atsėkimui to tikslu iki šiol nebuvo daroma. Kotvirtu! Amerikos Darbininkų Partijos konvencija nusprendė nereti nuo žodžių prie darbų. Tą nusprendi randamė rezolucijoje del Partijos bolševizacijos, kuri ana dieną tilpo "Laisvėje".

Tėra bolševizavimas mūsų Partijos reikalimas be jos persiorganizavimo dirbtuvijų branduoliu neretu. Tatoi nuikiakiai suprato Komunistų Internacionolas, bet todėl isakė ne tik mūsų Partijai, bet visoms komunistinėms partijoms rimtai ir uoliai varyti pirmyn persiorganizavimo darba. Ape Darbininkų Partijos persiorganizavimo problemos keblumas ir kaip juos apeiti bei pergalėti, pakalbėsimė kitame straipsnelyje. A. Bimba.

vo vaikus prie jaunuolių skyriaus Jaunųjų Darbininkų Lygos. J. J. K.

Advertisement for OVER GLOBE shoes, featuring an image of a shoe and text: NESIOKIT STIPRIA, GERAI PADARYTUS, Ir Prie Kojos, Pritaikytus OVER GLOBE CEVERYKUS. No. 1300 Golden Kid Truft Bal.

Paskutiniu laiku pasidarė labai didelis reikalavimas OVER GLOBE ceverykų, kad dirbtuvė per prievartą turėjo padaryti ir laikyti gatavų į "Stock".

Table with columns for shoe size and price, listing various models like 1101, 1200 Havana, etc.

Augščiaus pažymėti numeriai padirbti iš tvirtos gražios skūros su storais tvirtais padais, užtikrina tinkamą ant kojos ir ilgą dėvėjimą. Miera nuo 5 1/2 iki 12 ilgio. Prekė žemė. Užsakymas bus išpildytas tą pačią dieną kada aplaikytas. Užsakant pažymėt mierą (size). Reikalaukite žemiaus pažymėtose krautuvėse paduotų numerijų. Jeigu krautuvės neturėtų, reikalaukite tiesiog iš dirbtuvės.

- CONNECTICUT: NEW BRITAIN Fashion Shoe Store, WATERBURY Burt's Self Service Shoe Store, GEORGETOWN George Zemaitis. MASSACHUSETTS: LAWRENCE J. Grinka, MONTELEONE L. Damasauskas, NORWICH Frank Jocas, STOUGHTON Z. Antulonis, TAUNTON Dean Brothers. MICHIGAN: DETROIT Campau Shoe Store, CHARLOTTE Petriks Brothers, WARSAW Warsaw Shoe Store. NEW HAMPSHIRE: NASHUA J. Swekla. NEW YORK: BINGHAMTON Over Globe Shoe Store, BROOKLYN Joseph Martin, STONEY BROOK Progress Shoe Store, CHICAGO F. Razmus & Co.

BRIDGEWATER WORKE RS CO-OPERATIVE ASSOCIATION (Bridgewater Darbininkų Kooperacijos Draugovė) 42 Spring St., Bridgewater, Mass.

Advertisement for THE FIRST NATIONAL BANK, featuring text: Faktai Apie Scranton'o Didžiulį Banką, THE FIRST NATIONAL BANK, Didžiausias bankas Pensylvanijoje, Siunčia pinigus į užrubežį žemiausiomis kainomis, Prīma pinigus taupymui pradand \$1.00, TEGUL JIS BENA JŪSŲ BANKAS, FIRST NATIONAL BANK, SCRANTON, PA., Turtas daugiau \$35,000,000.00.

Vertical text on the left edge of the page, including words like 'KAI NE JUOK...', 'Bolševikai...', 'Zemaičio...', 'mouth, Pa...', 'reikas...', 'matote...', 'Jūs jausitės...', 'Tėra bolševizavimas...', 'vo vaikus...', 'J. J. K.'

Keletas žodžių apie Velionį Doktorą K. Čerį-Černiauską

I. Komunistai sprendžia apie atsikrovanimą gerumą arba biogumą ne tiek sulyg jo asmeninio užsilankymo, ne tiek iš jo mokytumo arba nemokytumo, kiek iš jojo atsinešimo link visuomeninio gyvenimo ir tame gyvenime suvaidintos vietos arba kitokios rolės. Dar daugiau; jie sprendžia asmeni sulyg jo atsinešimo į klasių santykius, į pritarimą arba nepritarimą darbininkų klases reikalams. Gali būti žmogus su augščiausiais laipsniais akademinio mokslo, bet jei jis bus priešingas darbininkų judėjimui, tai susipratęs darbininkas jį tokią vienutę visuomet žiūrės kaip į neauklėtą, atžagaręvį ir savo neprietelį. Kalbant apie velionį doktorą Kazį Čerį, man ir rūpi kuodaugiau siai pabrėžti tuos jo gyvenimo požymius, kurie daugiau-mažiau lietėsi su visuomeninio gyvenimu.

II. Su nabašninku pirmu syk susieiti man teko 1921 metais. Po to prisiedavo gana dažnai visokiems reikalams su juo susitikti. Apie metus laiko netgi gy-

venti sykiu turėjau laimės. Daug valandų praleidom įvairių klausimų rėsimui. Dažnai po kelias valandas ant syk išdiskusiodavom kol vienas kitą įtikindavom (dažnai neįtikindavom) pakelta tema. Visuomet diskusijos būdavo draugiškos. Kad supratęs, kodėl velionis Kazys buvo artimas mums, kovojantiems už geresnį visuomenės sutvarkymą, dirstėlekim į tuos gyvenimo verpetus, kuriuose jis turėjo perleisti savo jaunystę.

Dr. Čeris—mažametis valstiečio sūnus. Jis gimė 1892 ar 1893 metais Sabališkių sodžiu. Pabaigęs pradinę mokyklą, padirbėjęs šiek tiek ant ūkio, jaunas Kazys (būdamas 15-16 metų amžiaus) apleidžia vargingą tėviškę ir važiuoja pagarsėjusiom Amerikon laimės jėškoti. Pirmą laimę jo čia buvo—darbas pianų fabrike. Jis dirba ir mokinasi. Mokinasi, dirba ir taupo centus, kad jais galėtų dar šiek tiek žinijais įgyti. Pagaliau įstoja velionis į Valparaiso Universitetą, kamie tais laikais lietuviai dikiškai lankydavosi. Čia mokinasi pavyzdinčiai: ne tik savo klesos uždavinius išmoka, bet ir dalyvauja vietiniame lietuvių studentų veikime—diskusijose, paskaitose. Vėliau priklauso prie LSS, bendradarbiauja "Laisvei", kai kur prakalbas bando sakyti darbininkams. (Reikia pažymėti, kad velionis sakyme prakalbų turėjo didelį gabumą.) Užbaigęs

vidurinę mokyklą, jis persikelia į Chicago ir čia dantisterijos mokinasi, kurią užbaigęs (bevegi 1919 ar 1920 metais) Chicagoje—toje lietuvių sostinėje—atidaro jis savo ofisą.

Atsilsėjęs, po ilgo darbo ir vargo šiek tiek atsigaivinęs, velionis apsigveda su Salome Staniuliete (1922 metais). Gayes gerą, sumanią ir darbščią moterį, velionis Kazys nepadeda visko į šalį ir nepatampa vien tik dolerių gaudytoju ir lietuvių "parių" lankytoju, kaip, deja, daugelis mūs profesionalų kad daro, bet eina toliau: pradeda lankyti kolegiją (Lewiso Institutą), ruošiasi prie medicinos fakulteto North Western Universitete. Pastarąjį jis ir įstoja 1924 metų rudenį.

Dar reikia pridurti, kad velionis, lankydamas mokyklą, priimdindamas pacientus, nepamiršta ir visuomeninio darbo: jis sako prakalbas apie denteriją, sveikatos klausimu, aplamo mokslo klausimu ir kai kada visuomeniniais klausimais. (Prelekcijas daugiausiai ruošdavo ALDL, LMPS, ir darbiučių kuopos.) Apie metus laiko velionis, su dr. Biežiu, redaguoja "Gydytoja", lietuvių daktarų leidžiamą žurnalą (kuris dr. Čerio ir Biežio redagavimo laiku, reikia sakyti, buvo geriausiai vedamas). Ir visam tam jis suranda laiko ir energijos!

Istojeis į North Western Universiteto medicinos fakultetą, velionis Kazys parodo savo neišsemiamą energijos šaltinį. Iši-

vaizduokit: kelias 7 val. rytė, 8-tą jis turi būti mokykloje. Iš ten sugrįžta 4 val. p. p. Čia laukia pacientai. Tuojau stoja darbas ir dirba (su trumpa pertrauka užkandžiui) iki 9:30 v. vakare (dažnai net iki dešimties). Pabaigęs darbą—sėdasi prie stalo pagaminti lekcijas, užduotas iš mokyklos. Taip diena iš dienos, išskiriant šventadienius.

III. Šitaip augdamas ir besimokindamas, aišku, jis įgavo tam tikrą insunktią bui araugu tų, kurie kovoja prieš neteisybes ir tiesia kelus geresniam visuomenės sutvarkymui. Nabašninkas Kazys buvo draugu mūsų judėjimo. Jo pažvaigos į visuomeninį gyvenimą, trumpoj sutraukojo, buvo šitokios: visuomeninis sutvarkymas, anot jo, yra netikęs, neįvyks. Sąujele žmonių vaido neapsakomus turus, gi minų minios varge trūnija. Biednuomenės vaikai, turį didžiausių gabumų tapatų dideliais žmonėmis ir patarnauti visai žmonijai, del ekonominių nedatekliaus negali vystyti savo gabumų. Daktaro nuomone, Sovietų Respublika yra žvaigždė naujo gyvenimo. Tendaroma nauji eksperimentai bandymai sutvarkyti pasaulį teisingiau. Todėl mes turim pamėti tuos, kurie kovoja už tą tvarką. Sykiu akyvai tėmykim į tuos didžiuosius eksperimentus ir iš jų mokinikimės.

Tiesa, veliopsis dažnai įpuldavo pesimizman. Jis kai kada sakydavo: "Kur čia žmogus gali būti optimistu kasdien reikala trėdamas su liginiais." Tai tiesa. Ilgos valandos darbo mokykloje—darbas ofise, negalėjo daktaro laikyti vienokio optimistinėje augštumoje.

Į lietuvių judėjimą Amerikoj velionis visuomet žiūrėdavo maždaug sekanciai: klerikalų judėjimas—juodas, niekam netikęs. Jį remdamas, nieko gero žmonių nepasitarnausi. Tautininkai—neturi idejų, neturi programos nė mimių. Socialistai—kaipio tokie išsigimę, palikę tik keletas asmenų, kurių elgesiai neleidžia norinčiam pasitarnauti visuomenės reikalams asmeniui sykiu eiti. Pasilikia vienai pažangieji darbininkai—bolševikai. Čia yra energijos, yra žmonių, yra noro ir pasiaukojimo dirbti naudingą darbą žmonių labui. Su jais tik ir verta eiti.

Velionis nuolat skaitydavo "Vilni" ir "Daily Worker" (kai pastarasis pradėjo eiti). Kelis kartus jis primindavo: "Kada žmogus paisės ir nupuolės dvasioje—tik pasimk "Daily Worker"!"—uojuau ūpa atgautsi." Jam patikdavo šio dienraščio dvasia, ūpas ir tikslas. Pastaruoju laiku velionis nepriklausė nė jokiai organizacijai (išskiriant Daktarų Susivienijimą). Nepriklausė nė del nenoro, bet del stokos laiko.

IV. Tai šitokis yra velion daktaro Čerio gyvenimo brailizyns. Nors tautininkai ir socialistai dažnai velionį vadindavo "bolševikų daktaru", "bolševiku", bet juomi—samoningu bolševiku—jis niekuomet nebuvo. Ir negalėjo būti, aktyviai nedalyvaudams klasių kovos fronte ir neperstudijavęs visos eilės būtinų marksistinio-leninistinių knygu. Neveizint to, velionis praleido savo pusę amžiaus tik gražiūs, pavyzdingus darbus bedirbdamas. Turty jis nekrovė ir tuos, kurie tik del kišeniaus gyvena, visuomet smerkdavo ir išjuokdavo. Perteklius ir gyvenimo smaguriai, lepmalai, jam buvo nežinomi. Jis buvo pasiryžęs studentas, gilus mastytojas ir siekėjas platesnės žinijos, kad ją panaudojūs gerbuviu tų, iš kurių jis paėjo.

Be likimo eisenai kitaip nulėmė: netikėta mirtis nuskyne jo gyvenimo žieda, kuris buvo tik ka pražydęs ir žadėjo išduoti daug gerų vaisių. Del jo darbų mes mylėjome daktarą Čerį, del jų mes lūdime netekę jo. R. Mizara.

Augščiausios Prieglaudos Lietuvii Amerikoj Skyrus

Veda P. BUKNYS.
PROTU VALDYKIMES, NE KUMŠCIA.

APLA. priguli įvairių įsitikinimų žmonių. Draugija neraržo savo narių už politinius įsitikinimus. Nes kiekvienas normalis protinai žmogus yra maštantis, gi maštantieji žmonės visi stengiasi sužinoti, kodėl taip nelygūs žmonės yra ekonominės sąlygos, kodėl keičiasi valdžios formos ir kas verčia jas keistis. Šie visi interesingi dalykai yra politiniai. Juos studijuodami, žmonės įgauna skirtingus supratimus. Spaudoje ir susirinkimuose mes diskutuojame-gincijame politinius klausimus, paprastai, būna aštrūs. Ir tai neišvenginama. Tačiau, įsikarsčiaus ginciuose, nereikia nustoti lygsvaros. Visada turime atsimiti, kad susirinkimuose protu reikia kovoti už savo įsitikinimus, o ne kumščia.

Labai negražiai atsitiko su tulais mūsų draugais Carnegie. Net sarmata lakraštyje pasakytai, jog del politinės neapykantos, čia skaudžiai fiziniai tapo sužeistas d. J. Gataveckas.

Draugas Gataveckas yra darbštus žmogus. Savo energija ir išminčia jis daug yra pasidarbavęs del APLA. Per 12 metų darbuodamasis draugijai, daug praleido nemiegoję naktų, besirūpindamas jos reikalais, daug energijos padėjo, dirbdamas draugijos parengimuiose, daug yra dasiidėjęs ir sutauptais grašiais prie jos palaikymo ir budavojimo. Atsižvelgiant į d. Gatavecko atliktus darbus organizacijai, kiekvienas pasakysime, jog tas naris yra brangus mūsų draugijai, nepaisant kokių politinių įsitikinimų jis būtų. Bet atsiardado piktos valios, žveriško būdo tamsūnų, kurie, netekę protinės lygsvaros, fiziniai sumušė d. Gatavecką už tai, kad jis esąs bolševikas. Atlikusieji ši chuliganiška, draugija žeminanti akta žmonės, jokiais darbais del APLA. nežinomi. Kas būtų, jei kumštis o ne protas paimitų viršų mūsų didelę broliją? Ko galėtume tikėtis iš savo draugijos, jei jos budavotojai būtų fiziniai sumušti ir išmėtyti laukan, o tinginiai, tamsūnai, su kumščiu diktatūra, paimitų viršų? Būtu pražūtis draugijai!

APLA. kuopy ir centro mitinguose pirmoj vietoj turi būti APLA. reikalai, o ne partijos. APLA. įstatai duoda teisę savo nariams turėti politinius įsitikinimus, bet į draugijos reikalus politiniai įsitikinimai neturi būt maišomi. APLA. įstatai duoda teisę savo nariams ir kuopoms rengti prakalbas, prelekcijas ir tuo būdu risti politinius klausimus. Kuopos gali rengti diskusijas ir visi nariai turi teisę diskutuoti apginti vieną ar kitą partiją. Bet diskusuoti turime mandagioj formoj, be kolonių, be kelksimų, be ypatingų įsiveidinėjimų. Prakalbos, diskusijos, prelekcijos taip reikia tvarkyti, kad jos nekenktų draugijai, kad nekenktų visų mūsų, bendram darbui—pašelpai vieniems kitų ligoj ir pomirties. Kada atsibūna kuopy mėnėsiniai ar specialiai draugijos reikalams susaukti mitingai, tuose mitinguose politinių gintų neturi būti.

Centro Komitetas susideda iš žmonių skirtingų politinių įsitikinimų. Bet savo mitinguose, svarstydami draugijos reikalus, del partijų nėsiginčia. Visi mandagiiai, broliškai apkalba draugijos reikalus ir rūpinasi jos budavojimu. Rūpinasi išmokėjimu ligoniams pašelpos ir pomirtinės. Taigi, Centro Komitetas pagėdauja, kad ir kuopy mitinguose draugiškai būtų svarstomi draugijos ir kuopy reikalai, kad nariai nėsipeštų del partijų.

Jei kada pasitaiko įsišokimų, įsiveidinėjimų tarpe narių, tada nariai turi teisę skusti vieni kitus į kuopą ar į centrą ir tuo būdu, gražioj formoj, bus surasta kalfininkai ir jie turės atsakyti už savo prašižengimus. Bet fiziniems muštynėms APLA. mitinguose nėra vietos!

LAWRENCE, MASS.

MARGUMYNAI.
"Ten Vien Tik Bioguma!"
Kurie matote tautininkų laikraščius, tie gerai esate pažyrę, kaip ten spaitos užpuodytos tokias išvaziuojamas, kad: "Jie juodi, kaip varnai, o mes balti, kaip balandėnai"; kad romiečių Paingos rarkas—giutuokestes lyzus. Tik tautiškas parkas esąs cystas ir esą ne tik žmones apsviesu, bet ir medaliai. Lauai būtų teisinga, je tie išvaziuojami būtų padėti į svetimzenojus.

Mes neturime pamato plačiai aprasyti įspauzus, kurie tenka paturti L. K. Biuro nariams atsuankius į visas virusų minetas vietas. Nes tai būtų bereikalingas laiko eikvojimas ir laikrasnyje vietos neorganizimas. manau, kad užteks šių taktų.

Kuomet į Maple rarką ir P a l a n g o s Parką Methuenuų policijos viršininkas sūnčia po vieną policijantą, tai į tautiską parką sūnčia du arba tris ir žmonių būna ne daugiau, bet dar mažiau.

Kuomet po subatos ir nedėlios, ar taip kokios šventės mieste žmonės kalbasi apie tų parkų parengimus: kiek žmonių buvo, kokia programa ir žaisti, tai apie tautiską kalbasi, kokis karas buvo, kas jį laimėjo, kiek raudonomis nosimis vaikščiojo, kaip merginos su vaikais apsidraskė ausis, kiek moteris vyrams pantukų sudaužė ir daug kitų panašų "nekaltų" nuotikių. Paskutiniai laikais apie "gerbiama" V. ir S. nuotikius buvo kalbama ant kiekvieno žingsnio. O jau apie galvos skaudėjimą sugrįžus nuo "pikniko", tai nėra nei kalbos. Tik susiėmę ir vaikstinėja, kad neeksploduotu.

Tai matote, kaip teisingi tuose laikraščiuose pasiryrimai, kuomet jie sako: "Jie juodi, kaip varnai, o mes balti, kaip balandėliai." Tur būt iš to "baltumo" tiek visokių nuotikių būna po parengimų.

Moteris, Tėmykite.
Tankiai būna, kad moteris, eidama į miestą kokiū nors reikalui, užmiršta, ką su savim turi-nešasi. Štai pavyzdis.

Viena moteris, eidama apmokėti kokių ten takų, pasimė savo krepšelį, į kurį įsidėjo \$1-500, ir išėjo į didžiąją gatvę (Essex St.). Bet krautuvės lange pamatė naujos mados dresę. Tuomet pasidėjo krepšelį ant sąlygavimų ir įėjo į krautuvę. Tuo tarpu kita moteris laukė ateinančio gatvėka-

ANT LAIVO

Jonas Kaškaitis.

—Tai buvo Lietuvoje,—Jonas, atsakydamas į Janės klausimą, kalbėjo.—Aš dar jaunas vaikinčas buvau; teko susipažinti su kaimie gyvenančia jauna žydelkaite, Gitke Tamkėlūte. Ji buvo apie 16 metų amžiaus ir mėgo žmones gražaus elgimosi; o kadangi aš buvau, kaip žmonės mane vadinavo, "geras vaikinčas," tai Gitkė mylėdavo suėiti ir kalbėtis su manim apie Lietuvos jaunimą ir drąsiai sakydavo, kad lietuviai jaunieji turi dar daug nežmoniškų papročių, kad jie nesigriebia mokslo ir tt. Gitkė atėidavo ir į mano tėviškę gėlių pasiskinti.

—O ji tave ar mylėjo?

—Aš nežinau; tik žinau, kad ji man buvo labai draugiška ir aš tuomi džiaugiausi.

—Ir tų iškenite nesakęs, kad tu ją myli!

—Taip; aš nesakiau todėl, kad ji nesupyktytų, kad jaunas gojus melinasi prie žydelkaitės.

—Vėl pasigirdo trenksmas; minutei praslinkus ir vėl trenksmas; lietus krito tankus ir stambus; pradėjo temti, o traukinys vis stovėjo; žmonių tame vagone buvo mažai. Jonas ir Janė įdomavo, kodėl traukinys nevažiuoja tolyn. Tą jų žingeidumą patenkino, įėjęs į vagon vyras su guminiu apsiautalu nuo lietaus ir su raudona liktarna rankoje.

—Tai dar lietus užėjo,—jis prabilo lenkiškai.

—Kasgi atsitiko, kad traukinys neina tolyn?—užklausė Janė.

—Didelis kraštas kalno atitrūko ir užgriuvo ant gelžkelio; tai dabar darbininkai dinamitu skaldo ir verčia į upę; apie pusantro šimto vyrų dirba. Girdėjote trenksmą? Tai nuo dinamito. Už kokios pusės valandos kelias bus liuosas.

—O kaip senai kelią užgriuvo?—klausė Janė.

—Apie 15 minučių prieš atėjimą traukinio.

Neilgai laukus, traukinys pradėjo savo kelionę, o Jonas ir Janė taisėsi miegot.

Ryte, dar anksti, juodu jau prausėsi ir dabinosi, kiek galima ir, rodos, abudu mislijo: ar gausim kavos šį rytą? Apie 6 valandą traukinys sustojo 20 minučių. Jonas, pamatęs mažą valgyklą, pasikvietė Janę ir nuėję pasiskubino net po du puoduku kavos išgerti. Einant į traukinį, Janė patėmijo:

—Jonai, man rodos, tu niekad nebūsi turtingas.

—Kodėl?

—Man rodos, tu papratęs mergas vaisti, o tas lėsuuoja pinigų, kuriuos reikia uždirbti.

(Toliaus bus.)

POEZIJA

Jonas Kaškaitis.

RENEGATAS

(Tėsa.)

XVI.

—Ar girdėjot?
Sako, caro piktadėjai
Išilaužė mūs raštinenę,
Mūsų valsčiaus... Ir pradinę
Jau mokytoją tą patį
Rusą vėl atgal pastatė...—

—Tai bjaurybės!... Ištiesu,
Mūsų pastangos visų
Tat nuėjo
Jau ant vėjo:
Jau reakcija prasidėjo...—

Bet vidun kaip jie įėjo?
Juk mokykla, raštinyčia
Užrakinta esti tyčia,—
O Stasys Pernojus,
Mūs viršaitis naujas,
Su savim raktus nešiojas...
Niaugi*) išvertė duris
Raštinyčios visas tris?...—

—Verst jiems durų nereikėjo:
Jie pat pirmą mūs veikėją
Arestavo—ir raktus
Rado ten pas jį visus...—

—Ką? Pernojų areštavo?
Žodžiai tavo
Lyg peiliu
Širdį veria!... Negaliu
Tvert nu tokių skaudulių...—

Tai blogai dabartės bus,
Jei surado jie raktus,
Rezoliuc'jas raštinyčioj...
Aturbės, žiūrėk, ir šičion:
Visa pervers, iškratys...—

—Bet, ant laimės, mūs Stasys
Tuos nutarimus paslėpęs:
Sako, vieną dieną
Jis nuėmęs juos nuo sienos
Ir paslėpęs
Gan saugiai kokioj palėpėj,—

ANT LAIVO

Jonas Kaškaitis.

—Tai buvo Lietuvoje,—Jonas, atsakydamas į Janės klausimą, kalbėjo.—Aš dar jaunas vaikinčas buvau; teko susipažinti su kaimie gyvenančia jauna žydelkaite, Gitke Tamkėlūte. Ji buvo apie 16 metų amžiaus ir mėgo žmones gražaus elgimosi; o kadangi aš buvau, kaip žmonės mane vadinavo, "geras vaikinčas," tai Gitkė mylėdavo suėiti ir kalbėtis su manim apie Lietuvos jaunimą ir drąsiai sakydavo, kad lietuviai jaunieji turi dar daug nežmoniškų papročių, kad jie nesigriebia mokslo ir tt. Gitkė atėidavo ir į mano tėviškę gėlių pasiskinti.

—O ji tave ar mylėjo?

—Aš nežinau; tik žinau, kad ji man buvo labai draugiška ir aš tuomi džiaugiausi.

—Ir tų iškenite nesakęs, kad tu ją myli!

—Taip; aš nesakiau todėl, kad ji nesupyktytų, kad jaunas gojus melinasi prie žydelkaitės.

—Vėl pasigirdo trenksmas; minutei praslinkus ir vėl trenksmas; lietus krito tankus ir stambus; pradėjo temti, o traukinys vis stovėjo; žmonių tame vagone buvo mažai. Jonas ir Janė įdomavo, kodėl traukinys nevažiuoja tolyn. Tą jų žingeidumą patenkino, įėjęs į vagon vyras su guminiu apsiautalu nuo lietaus ir su raudona liktarna rankoje.

—Tai dar lietus užėjo,—jis prabilo lenkiškai.

—Kasgi atsitiko, kad traukinys neina tolyn?—užklausė Janė.

—Didelis kraštas kalno atitrūko ir užgriuvo ant gelžkelio; tai dabar darbininkai dinamitu skaldo ir verčia į upę; apie pusantro šimto vyrų dirba. Girdėjote trenksmą? Tai nuo dinamito. Už kokios pusės valandos kelias bus liuosas.

—O kaip senai kelią užgriuvo?—klausė Janė.

—Apie 15 minučių prieš atėjimą traukinio.

Neilgai laukus, traukinys pradėjo savo kelionę, o Jonas ir Janė taisėsi miegot.

Ryte, dar anksti, juodu jau prausėsi ir dabinosi, kiek galima ir, rodos, abudu mislijo: ar gausim kavos šį rytą? Apie 6 valandą traukinys sustojo 20 minučių. Jonas, pamatęs mažą valgyklą, pasikvietė Janę ir nuėję pasiskubino net po du puoduku kavos išgerti. Einant į traukinį, Janė patėmijo:

—Jonai, man rodos, tu niekad nebūsi turtingas.

—Kodėl?

—Man rodos, tu papratęs mergas vaisti, o tas lėsuuoja pinigų, kuriuos reikia uždirbti.

(Toliaus bus.)

Detroito Lietuvių Darbininkų Aptiekos
Čia randasi dvi lietuviškos aptiekos, kuriose galima pakeičius daug prieraimes kainas, negu kur kitur dabar Lietuvoje.
M. A. KISHON, Aptiekorius Savininkas
8701 JOS. CAMPAU AVE. ir 6046 CHENE ST. DETAIT

Dr. LOUIS ZINS, SPECIALISTAS
Gydome pasekingai įvairias ligas
VYRŲ IR MOTERŲ
NEPAISANT KAIPI PAVOJINGAM
KAIPI SENAI KENTIAS GALTI PAGERIA
MANO GYDYMAS SUTEIKIA
MES įvairiuose apsirėiskimuose ligose
Odos, Kraujo Nevallumo, Odos Survėrimo,
niškų Skaudulių, Abnelo Nervų Sūpavimams,
nu, Šlapinimosi Nesmagumų, Remenų, Nė
merhoido ir visų kitokių ligų. At
zaminuoti savo kraują ir ar
pūdeitj?
X-Ray; kraujas tiriamas Wastern
tema ir vaistais. Teisingas tyrinėjimas
dymas.

**UZMOKESTIS PRIEIMANA IR SY-
KIU SUTEIKIAMAS** mano ypatingas pa-
tarimas kiekvienam atsilankiusiam nes
prie kiekvieno paciento būna ypatingai.
KALBAME LIETUVISKAI.

**PATARIMAS IR EGZAMINAVIMAS
DYKAI.**

Kasdien: nuo 9 iki 9 val. vakare.
Nedėliomis: nuo 9 ryto iki 4 p. p.

DR. ZINS
15 METŲ SPECIALISTAS
110 East 16th St.,
Tarpė 4 Ave. ir Irving Place
New York

ZAVEJANTIS KONCERTAS

Rengia

AIDO CHORAS

S. Vainekis

Barnett Alper

IVYKS NEDELIOJ

20 d. Rugsėjo-Sept., 1925

Durys atsidarys 3 val. po pietų
Programa prasidės lygiai 3:30
Po programai šokiai

LABOR LYCEUM

949 Willoughby Ave., Brooklyn, N. Y.

✻ Tikiety kaina 50c, 75c. ir \$1.00 ✻

K. Menkeliuniūtė

Jonas Prusalaitis

Programos išpildyme dalyvauja šios špėkos:

- (1) JONAS PRUSALAITIS, iš Waterbury, Conn., smuikorius, kuris ne tik tarpe lietuvių geriausias smuikorius, bet ir tarp svetimtųjų. Jau angliškai laikraščiai yra daug rašę apie jo gabumą ir pripažinę nauju geniju.
- (2) S. VAINEIKIS, tenoras, iš Binghamton, N. Y., vienas iš geriausių lietuvių tarpe. S. Vainekis, turėdamas ant vietos gerą mokytoją, padarė didelį progresą dainavime.
- (3) K. MENKELIUNIUTĖ-JANUSKIENĖ, dramatiškas sopranas, dainuos solo ir duetas su S. Vainekiu.
- (4) BARNETT ALPER, rusas basas, turintis stiprų ir malonų balsą; pasižymėjęs dainininkas.
- (5) AIDO CHORAS prisirengė su naujomis dainomis.
- (6) LYROS CHORAS taip pat prisirengė prie šio koncerto.

Kviečia visus į šį koncertą AIDO CHORAS.

Choras "Lyra"

Tikietus pirkite iškalno "Laisvės" ofise, pas A. Veličką ir J. Sutkų, 417 Lorimer St., ir pas aidiečius